

мыслили да станете милостивы, какво щъ станъ азъ сыромахъ?

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Слушайте Губета, вы сте най-старый и най-добрый ми повѣреникъ...

ГУБЕТТА

Ето вече петнадесетъ годопы както съмъ вашъ сътрудникъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Добрѣ! — Кажете сега, драгий ми пріятелю, вѣтхий ми повѣрениче, не желае ли вече душата ви да хване другъ путь за живѣяніе? Не желаете ли вый както и азъ да бѫдете благословенъ, а не проклѣтъ? Не сѫ ли доста лошы-тѣ дѣла кои-то смы направили до сега?

ГУБЕТТА

Виждамъ че искате да станете най-добродѣтелна жена въ свѣтъ-тѣ.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Не ли е захванало, Губетта, да ви дотѣгва поведеніе-то ни, безчестпо-то ни прочуваніе?

ГУБЕТТА

Никакъ. Кога-то минувамъ въ улици-тѣ на Сполетъ, истиинъ че чувамъ нѣкои-си дебелаци да шушукатъ около мене: „Хъ! този е Губетта, този е безчеловѣчный Губетта, немилостивый Губетта, отрова, обѣсило за него!“ Да, тѣй говорятъ за мене и ако не съ уста, то съ очи. Нѣ що ми става мене? Азъ съмъ павикналъ на укоры, както войникъ-тѣ на папа-та е паученъ да стои въ църква.